

ДІТОЧА
БІБЛІОТЕКА

Ч. 5.

ТРАВЕНЬ

1937.

ВУЙКО СЛАВКО

ПРИГОДИ
ДЯДЬКА ПРОХОРА

СМІХОВИНКИ

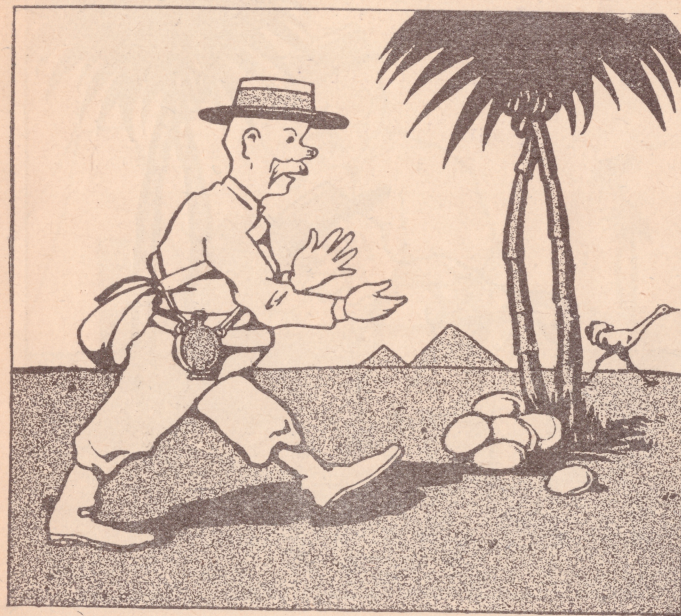


ЛЬВІВ
НАКЛАДОМ ВИДАВНИЦТВА „СВІТ ДИТИНИ“
1937.

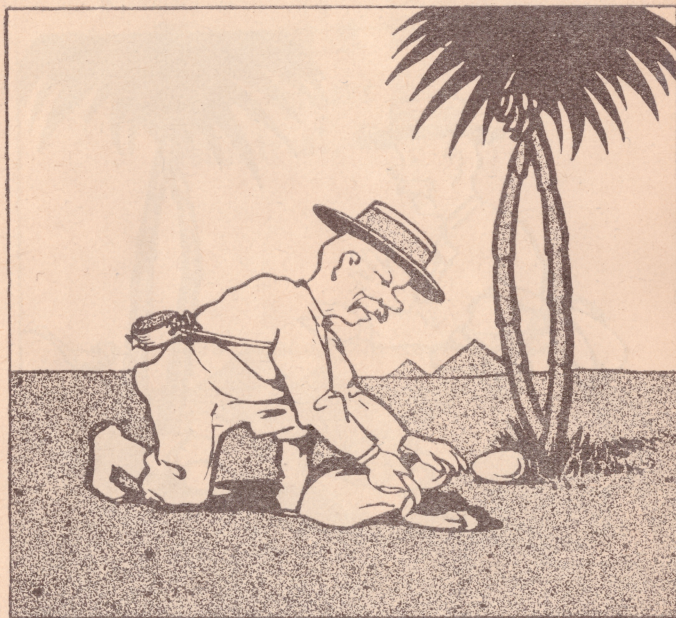
St. Teresa's Home
1139 Shearer St.
Montreal, Que.

Права передруків застережені.

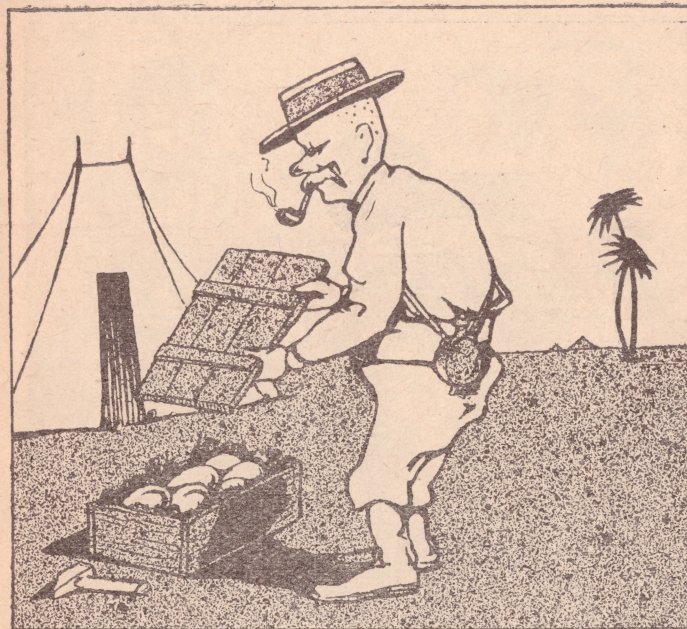
МАЛЕНЬКА ПОМИЛКА.



Дядько Прохор — мандрівник,
Вибравсь в світ аж на рівник
І в Сагарі найшов яйця —
Кожде з них як... черевик.
Недалеко — бачить Прохор —
Струсь, що сили, ген втіка,
Тож подумав радий дядько:
— Певно струсь втік із гнізда!



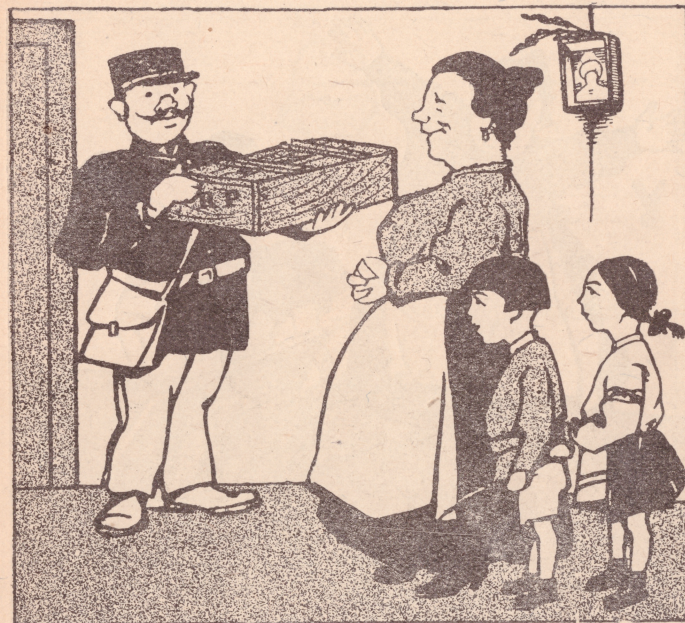
— Що за щастя! — він думає —
Тут набрать яєць таких!
За таке яйце у Львові
Буде з двайцять золотих!
І в свою торбинку яйця
Він уважно поскладав —
Наче скарб який безцінний
Він із радістю сховав.



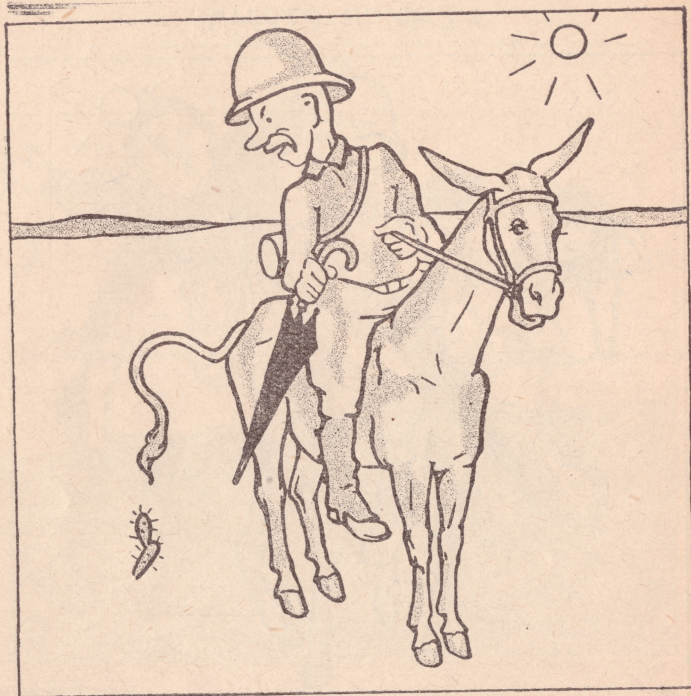
У шатро приніс, ліг спати,
Аж тут думка на зорі
Блиснула йому: щоб яйця
В хату вислать у дарі.
Взяв він скринку, стелить листям
Тай уважно весь зігнувся —
Спакував ціліську скринку
Тай утішно усміхнувся.



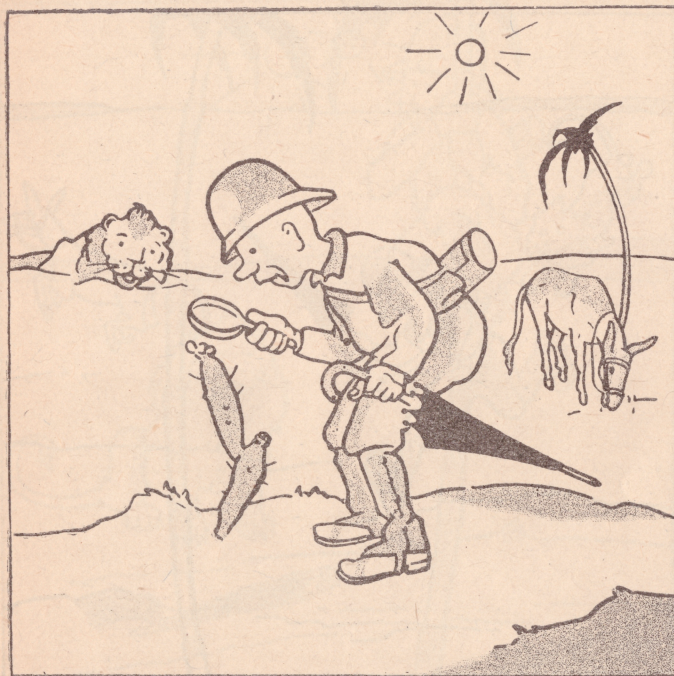
І наймив післанця-негра,
Й добре йому наказав,
Щоб цю скринку він уважно
На корабель затаскав.
Тож то радість буде дома! —
Наш Прохор собі дума —
Десь піде по всьому Львові
Про це вістка голосна,



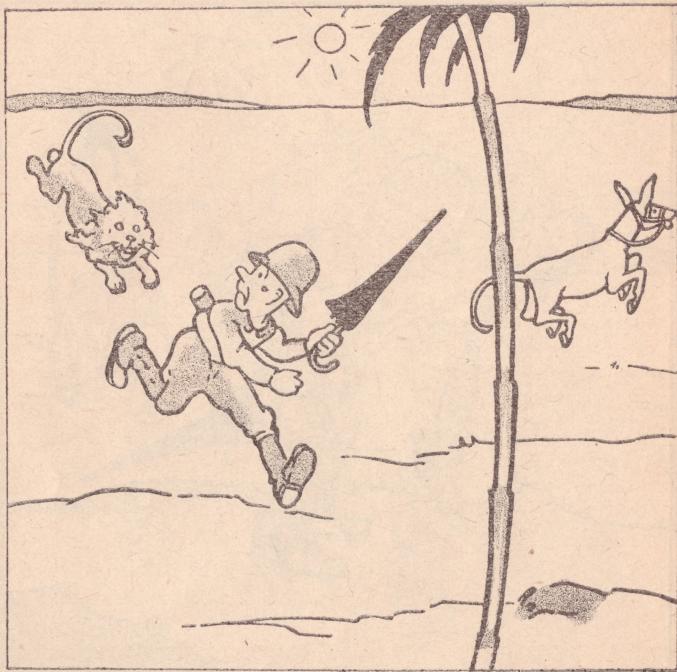
Десь потому, щось за місяць,
В славний город князя Льва,
Серед літа — в теплу днину —
Почта з Африки прийшла.
І поштовий урядовець
В хату Прохора вступив —
Лист від нього і пакунок
Втішній жіночці вручив,



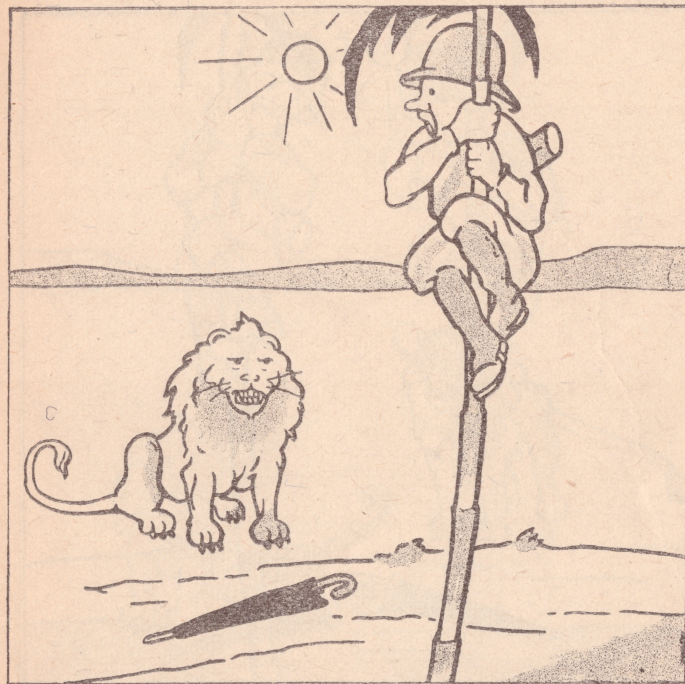
Поміж піски зайшов Прохор
І хоч сонце припікає,
Він, як кожний муж учений,
На те зовсім не зважає.
Всі прибори ботанічні
І парасоль також має,
Де лиш щось росте в оазах,
Він цікаво оглядає.



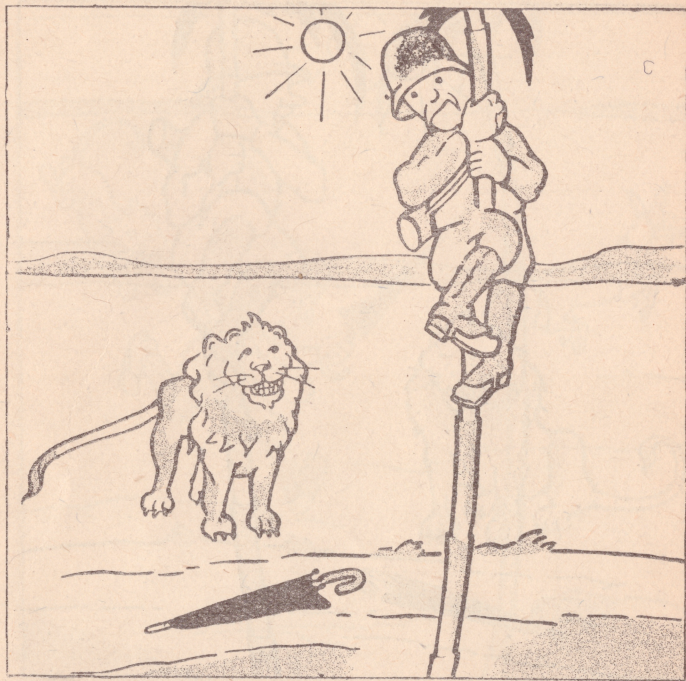
Хоч знавці йому казали
В глук краю не запускатись,
Та наш Прохор не зважає,
Хоче тайн усіх дізнатись.
І сприяло йому щастя:
Найшов скоро кактус-диво,
Через люпу оглядає
Оком знавця вважно й живо.



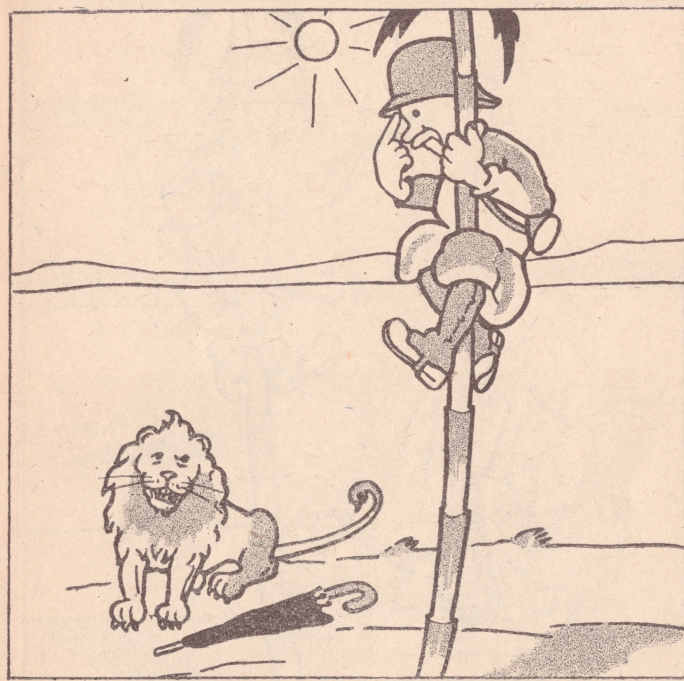
Аж тут нагло, мов грім з неба,
Ревіт льва довкруг лунає,
Дядько Прохор без рушниці...
Щож тепер робити має?
Та на щастя недалеко
Росла пальма стрункобока,
Прохор їд ній утікає,
Не спускає з лева ока.



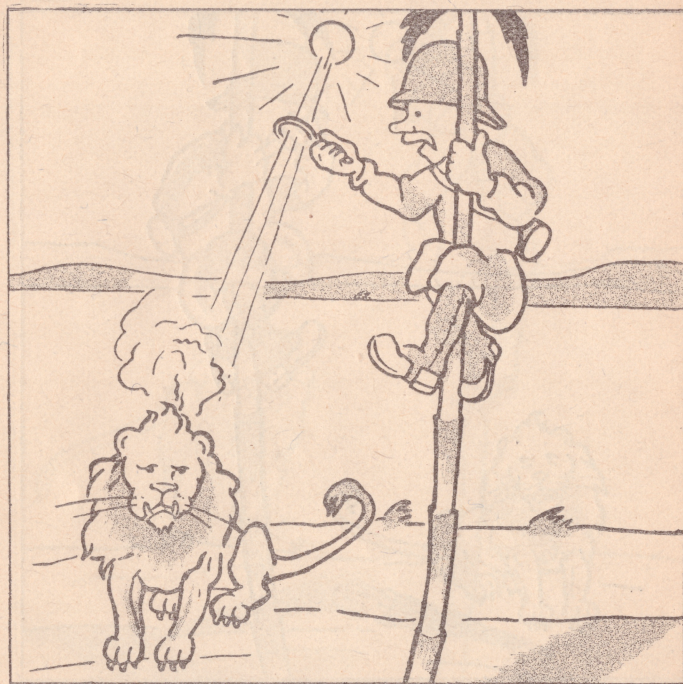
І заледви дядько Прохор
Вже на пальмі примістився,
Аж тут цар лев одним скоком
Під пальмою опинився.
Прохор думав, що лев скоро
Із під пальми забереться —
Тимчасом йому не спішно,
Відходити не здається.



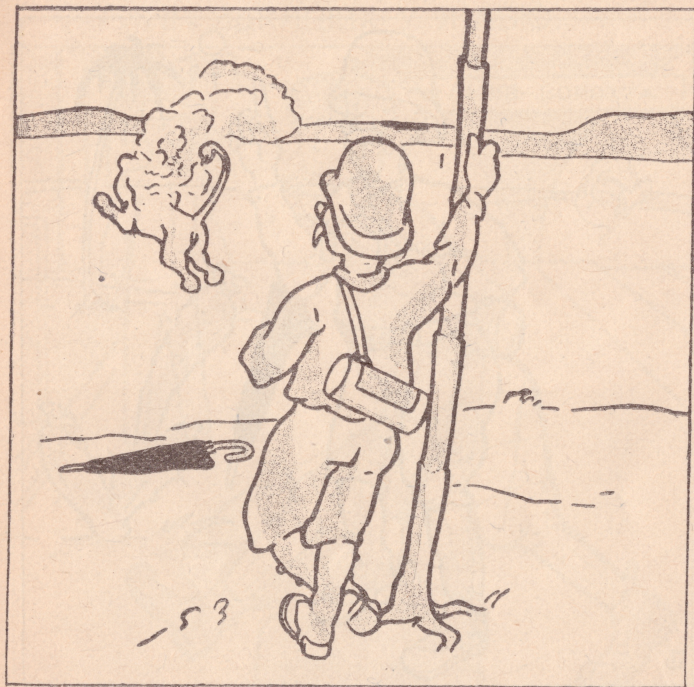
Сидить Прохор на тій пальмі,
Болить спина, терпнуть ноги,
Вже держатись сил не має,
В шлунку чує судороги.
Бо на пальмі, як на горі,
Не було зовсім дактилів,
А харчів не взяв з собою,
Не послухав приятелів.



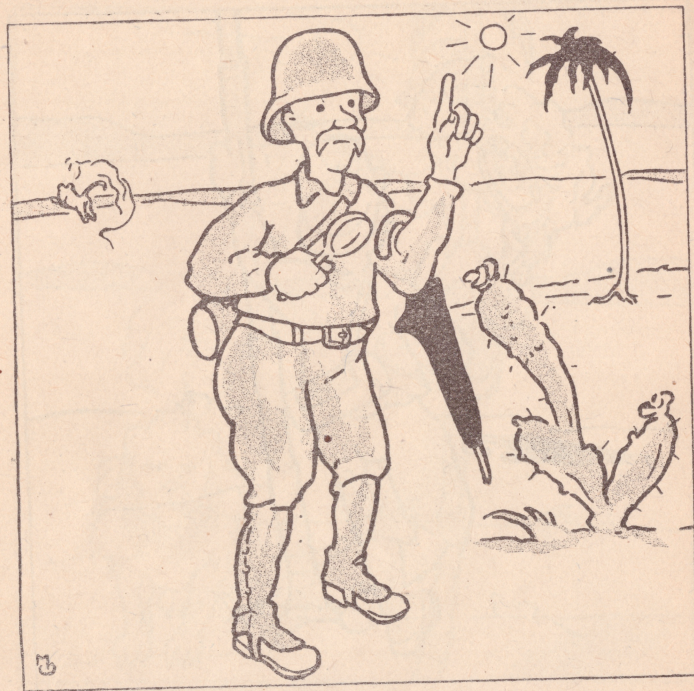
Тепер щоб стрільбу дістати
Царя звірів геть прогнавби —
За добру рушницю дядько
Сто долярів зараз давби.
Та пождіть! — Ідея блисла
В Прохоровій голові:
Зараз левцю я апетит
Заспокою вмиль тобі!



Побільшаюче шкло-люпу
Прохор д' сонцю повертає
І звів цареві в тім'я
Жгучі лучі направляє.
Огрівають буйну гриву
Через люпу сильні лучі...
Лев зумівся: що то гріє?
Чом лучі такі болючі?

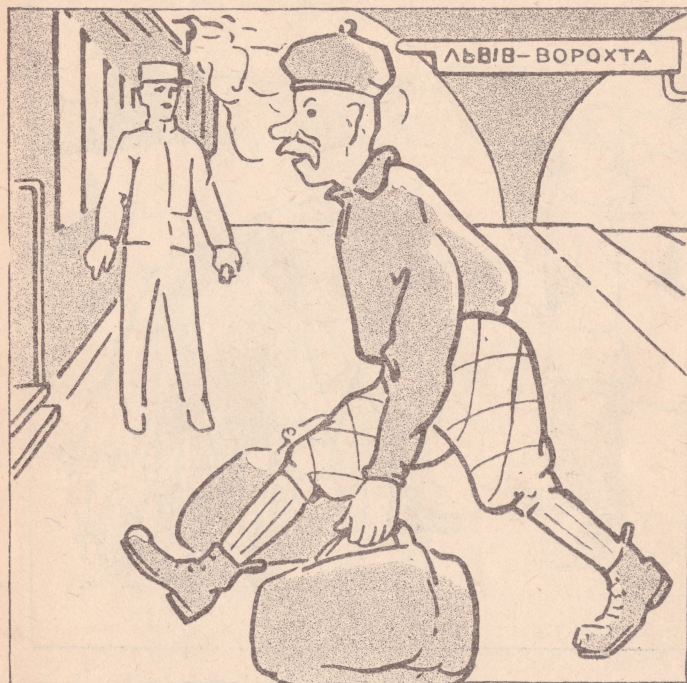


Скоро й шкрум рознісся всюди,
Вогонь раптом обняв гриву -
Заревів лев з всьої сили:
— Ой, годино нещаслива!...
Й скоро з місця він схопився
Тай зпід пальми утікає,
За ним рев і шкрум довкола
Всю пустиню наповняє.



Дядько Прохор, як побідник,
Скоро з пальми вниз злізає,
Дальше кактус небуденний
Оком знавця оглядає.
Та при тім думки поважні
Дозріли в нім — не дурниці:
— Хочби всі льви в клітках були,
Не йду більше без рушниці!

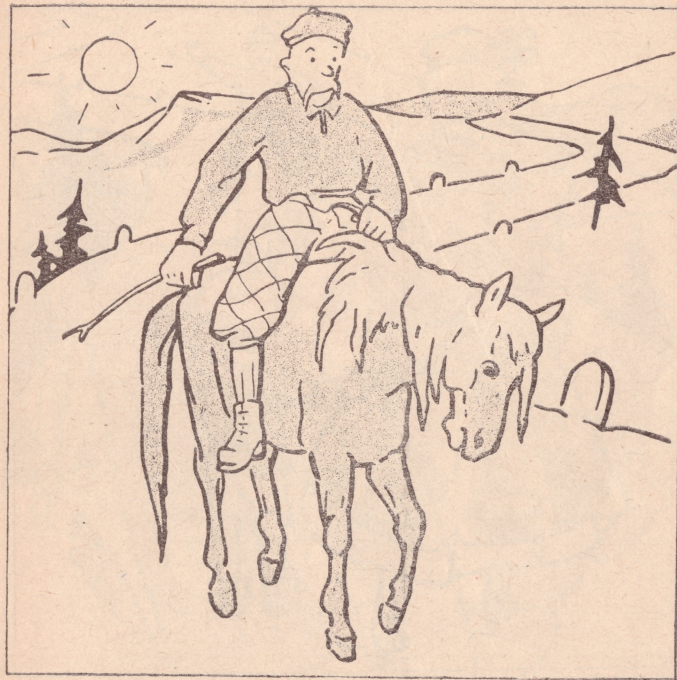
НА ВАКАЦІЯХ У ЖАБЮ.



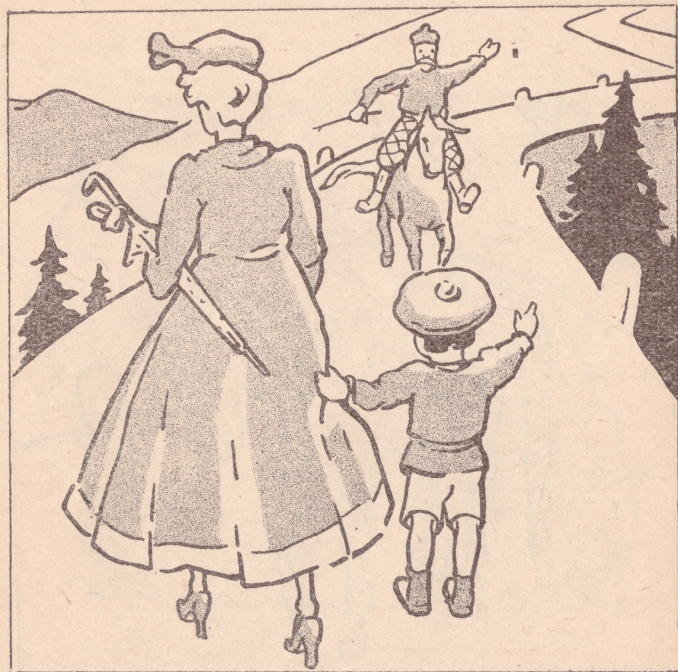
Кілька літ тому вже буде,
Та не дуже так давненько,
Дядько Прохор на все літо
Іде в Жабе та спішненько.
Щоб по трудах відпочити
У гуцульським пишнім краю,
Він давненько про те мріяв
Бо в тім Жабю — мов у раю.



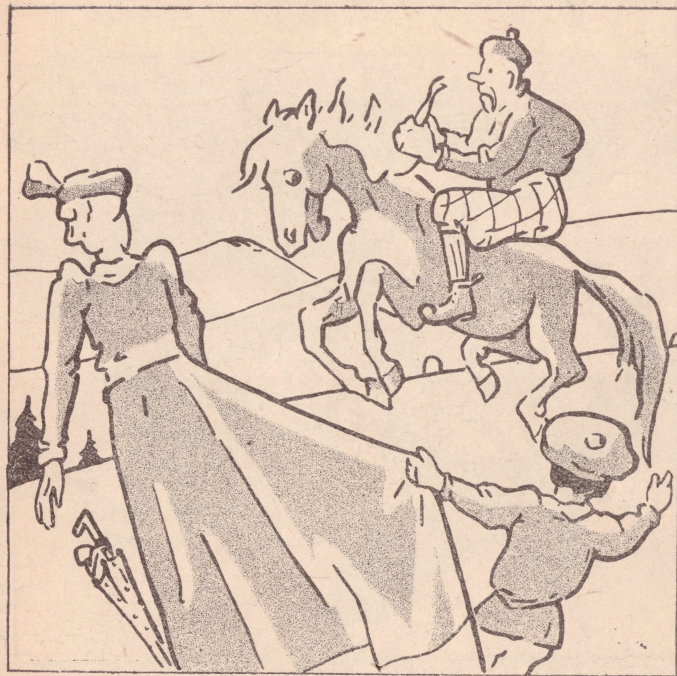
Та ходив наш дядько Прохор
Вже далекими світами,
Тож сидіти він не любить
Мовби за печею в мамі.
У гуцула в полонині
Наймив коня вороного,
На проходи часто їздить,
Не пропустить дня одного.



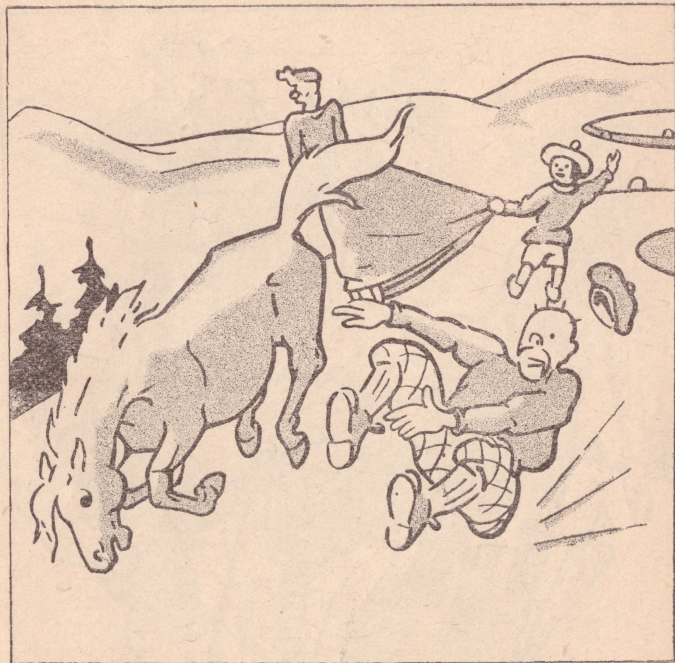
Раз в неділю — по обіді —
Сонце гори освітляє,
На щоденний прохід верхом
Дядько Прхоор виїжджає.
А тимчасом Тарас чемно
Просить тету Климентину:
— Йдім на прохід, люба тето,
Пройдемося хоч годину.



На проході наш Тарасик
Разом з тетою ступає,
Щоб від тети не згубитись, —
За полу її тримає.
На „гуцулику“ воронім
Дядько Прохор надїжджає...
Шлях вузьенький! Що робити?
Тета зі страху вмливає.

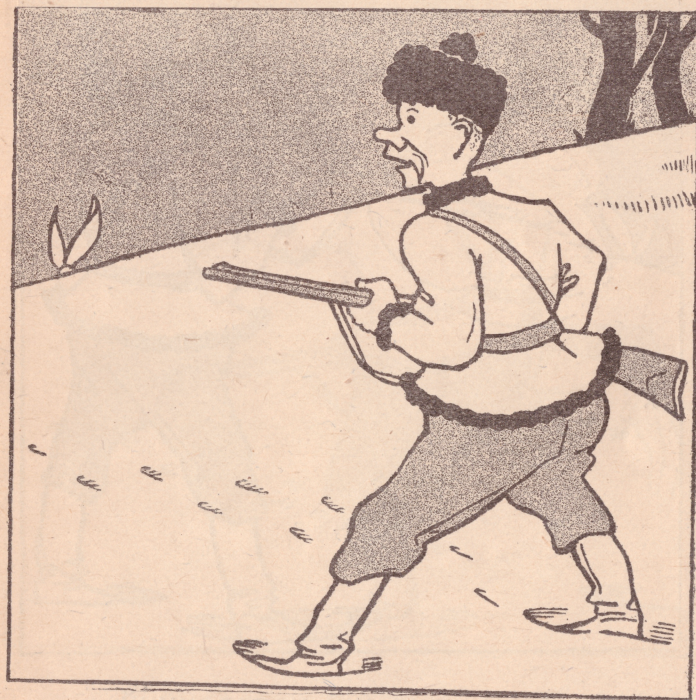


Тарас в крик, біжить на право,
Та суконки не пускає,
Про дитя забула тета —
І наліво відбігає.
Фалди сукні розтяглися
Й шлях цілком загородили,
Та вороного з Прохором
У розгоні не спинили.



Дядько Прохор усміхнувся,
Вороного добре знає,
Одним махом перешкоду
Перескочити думає.
Стягнув коня поводами,
Зап'ятками підогнав
Й перешкоду сю чудацьку
В одній хвилині подолав.

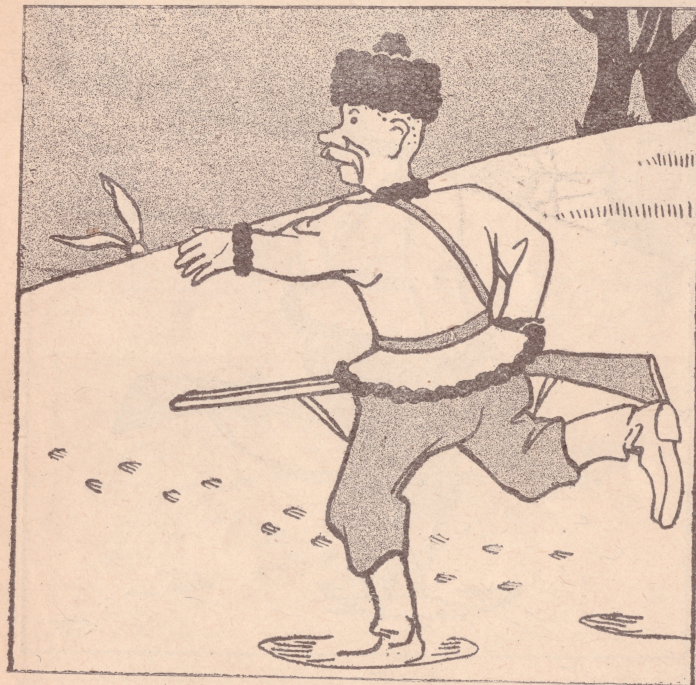
ДЯДЬКО ПРОХОР НА ЛОВАХ.



Йде на лови дядько Прохор,
Став і пильно слуха...
Аж глип! — тамки показались
Зза горба два вуха!
— „Певно зайчі це вуха!“ —
Дядько так думає —
— Зараз його моя кулька
Як слід привитає.



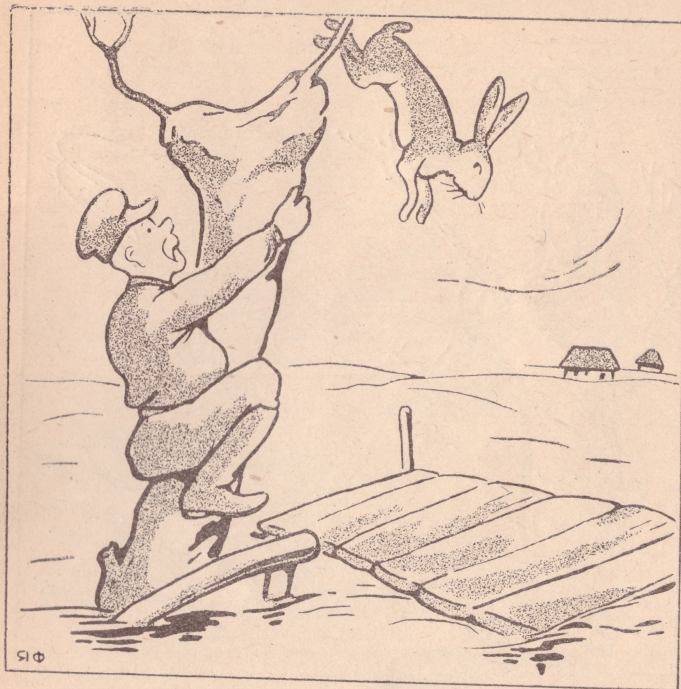
— Буде труд мій не даремний —
Став дядько думати —
І почав собі з рушниці
В заяця ціляти.
Бах!... і куля полетіла
Просто в тії вуха....
Заяць навіть не підскочив
Видно — віддав духа,



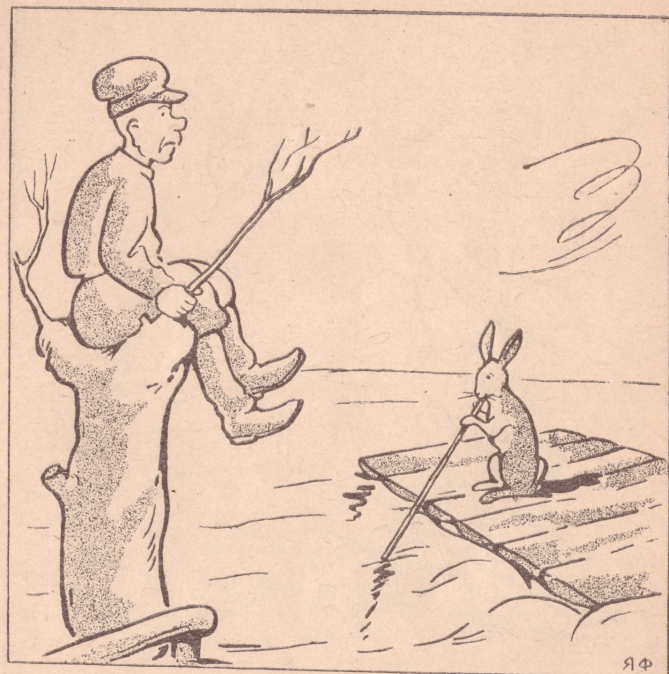
— Заяць вбитий, не тікає! —
Прохор так гадає —
Що на обід буде заяць,
Він це певно знає.
Скорим кроком на горбочок
Прохор підбігає,
І вже руку по заяця
Жваво витягає,



Возить з хат — і знов вертає —
Коли глянь — мов перед моря
На вербі сховався зайчик
І тремтить від стужі й горя.
Дядько Прохор скорим рухом
До верби сплав наvertsає
І на заячу печеню
Певну вже надію має.



До верби підплив щасливо,
Скочив з дошки, лізе в гору,
Та наш Яць не в тімя битий
Підгледів догідну пору...
Сплав вода віднесла трохи,
З верби зайчик на сплав скаче
Й пливе далі... дядько Прохор
На вербі мало не плаче.



Замість людям у нещасті
Далі нужно помагати —
Мусить на вербі сидіти
І рятунку собі ждати.
Так чекав він щось зо два дні,
І ногами ледви рушав
Зліз, як води уступили,
Та печені вже не кушав...

КАТАЛОГ „ДИТОЧОЇ БІБЛІОТЕКИ“.

Найновіші видання:

	Сотиків
166. Антін Лотоцький: На світанку	60
167. Д. Гриневич-Витанович: В царстві Краплини Води	30
168. Франц Коковський: Слідами забутих предків	75
169. Михайло Таранько: МАЛИЙ БАНДУРИСТ	50
170. Антін Лотоцький: Руслан і Либедь	60
171. Олесь Чмелик: Богданчик-Пустунчик	40
172. Антін Лотоцький: Кирило Кожумяка	60
173. Михайло Серeda: Рисеві пригоди	50
174. В. Хронович: Гостина св. Миколая	20
175. Михайло Приймак: У нуждарів	80
176. Франц Коковський: Наші соколята	60
177. Антін Лотоцький: Роксоляна	1.00
178. Едвард Жарський: Від Ікара до Ліндберга	60
179. Роман Завадович: Живий страхопуд	60
180. Петро Мерчук: Розрита могила	20
181. Ярослав Вільшенко: Перша кривда	30
182. Корнель Макушиньскі: КАЗКИ-НЕБЕЛИЦІ	60
183. Микола Погідний: На провесні	60
184. Іванна Блажкевич: Івась-Характерник	50
185. Леонід Бачинський: Жажливі володарі нетрів	70
186. Микола Погідний: Байки для дітей	60
187. Теодор Курпіта: В дитячому садку	30
188. Степан Король: Школярник Маркіян	30
189. Остап Грицай: Щуролов з Гамельн	40
190. Антін Лотоцький: Козак Байда	70
191. Роман Завадович: Покарані калатьки	60
192. Степан Король: Згода буде	40
193. Антін Лотоцький: Княжна Галиця	30
194. Микола Ваврисевич: В Різдва́ну Ніч	60
195. Михайло Серeda: Гриць Попсуйшанка	40
196. О. Підгірський: Як Ромчик став пластуном	30
197. Конс. Малицька: Вифлеємські діти	25
198. „ПРИГОДИ МОРЕПЛАВЦЯ СИНДБАДА“	90
199. Франц Коковський: Сірі герої	70
200. Петро Мерчук: Ромків щоденник	25
201. Г. Х. Андерсен: Цісарський соловій	25
202. Петро Мерчук: Папоротин цвіт	50
203. Буйко Славко: Пригоди дядька Прохора	30
204. „АЛЯДИНІ ЧАРІВНА ЛЯМПА“ (з „Казок 1001 Ночі“)	70

Дальші книжечки в друку

„СВІТ ДИТИНИ“

ілюстрований журнал для дітей.

Виходить від 1919 року під редакцією

МИХАЙЛА ТАРАНЬКА.

На зміст кожного числа складаються:
байки, казки, оповідання, сміховинки,
забави, іграшки, пісні та різноманітні
загадки.

Велика скількість образків.

Заряди Шкіл, Виділи Читалень і Кооператив
в цілм краю нехай безумовно передплачують цей
дитячий орган, щоби в той спосіб допомогти Ви-
давництву до побільшення обему і змісту цього
журналика та до його загального поширення. Ради
шк. місцеві повинні обов'язково передплачувати
„СВІТ ДИТИНИ“ для шкіл по всіх наших селах.

Умови передплати:

На цілий рік у краю	5 зол.
Для Чехо-Словаччини	25 К. ч.
Для Румунії	125 лейв.
Для Америки й Канади	1 дол.

Поодинокє число коштує 50 сот.

Замовлення слати на адресу:

**Видавництво „СВІТ ДИТИНИ“
ЛЬВІВ, ул. Зіморовича ч. 3.**